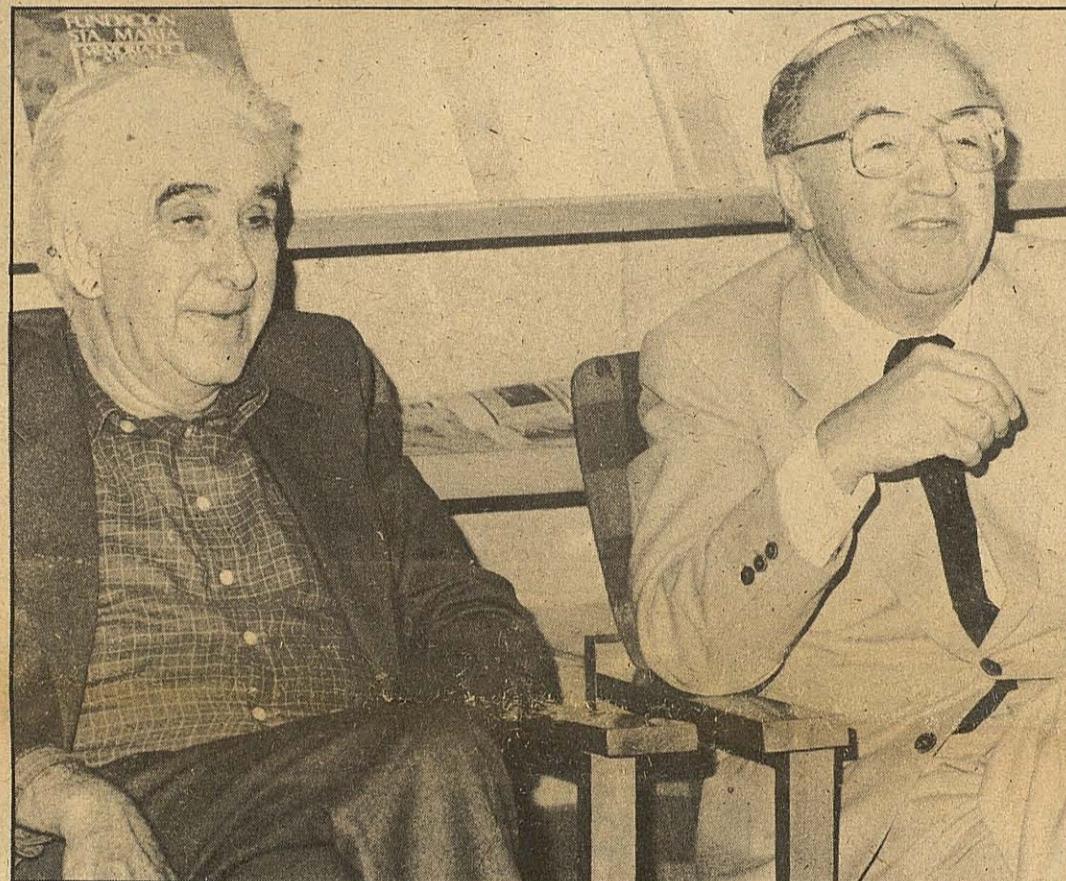

SUMARIO

- El presidente del APA Francesc Xavier Juvilla explica su visión del mundo de la enseñanza. (PAG. 4)
- Entrevistas a algunos de los invitados de la Semana Cultural: Joaquim Ureña, pintor; José María Pou, actor de teatro y al inspector de Enseñanza, señor Castelló. (PAG. 5)
- "La palabra muerta" y "El conte del bolet" son las colaboraciones literarias en poesía y prosa, respectivamente. (PAG. 6)
- Un programa práctico de Informática en lenguaje Logo, realizado por los alumnos de 5º de EGB. (PAG. 8)
- Un somero repaso de la historia del baloncesto internacional, explicada por un experto, Javier Pastor. (PAG. 10)
- El apasionante mundo del ajedrez. (PAG. 11)
- Las amplias actividades desarrolladas por los distintos Centros de Interés, Taller de Creatividad, Taller de Teatro.
- Relación de premiados en los Jocs Florals de la Semana Cultural.

Nova experiència del cicle superior d'EGB

El P. Trias, director del colegio, junto a Joan Oró en su visita al colegio a principios de curso.

Mai no havia vist els nois-es del cicle superior tan engrescats durant totes aquestes tardes de la Setmana Cultural. Els professors amb la seva iniciativa i dedicació han fet possible aquesta meravella.

Feia bo de veure els dife-

rents grups entusiasmats amb la realització del seu Centre d'Interès escollit. Totes les tardes he donat voltes per les diverses activitats; crec que no n'he deixat cap, malgrat ser tantes. Pels corredors, en els llocs de treball he vist cares noves, especialistes en la materia: senyors

Romà Sol, Betriu, Pijoan, Vinagre, Ureña, Pou, Tahull, Castelló, Cervera, Clariana, Perelló, etc. etc., no voldria deixarme'n cap. Gràcies pel vostre suport.

He tingut algun sobresalt en veure una ambulància en el col·legi... Que ha passat?... Es una pràctica de soco-

risme; després un cotxe de Bombers, ¡Déu ens empari!, no tingui por és un altra experiència... de nit apareixen llumenetes per tot el bosc dirigint-se cap el col·legi: seran extraterrestres?, fins i tot tenen un campament de tendes; però em quedo tranquil són nois que volen fer una experiència d'activitat de la natura.

Un munt de reporters m'assalten per preguntar-me les meves impressions sobre el Centre d'Interès. No poden ser millors. Complagut miro com uns amants de la natura planten cols, enciams, cebes, tomàquets,... penso que aquest estiu menajarem verdures fresques de casa.

Per la nit vaig somniar, després d'assistir als vostres Jocs Florals, a on es palpava l'esforç, la participació... uns amb molts guardons, d'altres plens d'il·lusions d'haver-hi participat; d'aquesta joventut ha de sortir la nova generació que aportarà idees noves, iniciatives tecnològiques, i literàries que farà que tinguem un món més humà, en pau, sense atur, on la gent s'estimi... fent equip crec que el món futur serà millor.

Enhorabona, endavant i que es repeteixin aquests centres d'interès,

Un agr岱ment especial per la gran col.laboració de l'APA i dels professors.

V. Trias, director.

Tu també seràs olímpic!!!

Tens més de 13 anys!!!

Estimes l'esport!!!

T'agrada una Catalunya olímpica!!!

Vols donar suport a la candidatura olímpica Barcelona-92!!!

Vols signar per a ser voluntari olímpic!!!

(VEURE PAG. 9)

Aquesta publicació s'adhereix a la candidatura olímpica Barca'92

EDITORIAL

En equipo

Este periódico es la actividad principal del grupo Centro de Interés de Prensa. En sus manos está el producto de un trabajo en equipo. Un producto con todas las virtudes y limitaciones, lo sabemos, de los realizados por alumnos del ciclo superior de EGB que libremente, con ilusión y por voluntad propia, han elegido esta actividad entre otras diez ofrecidas.

En este trabajo no hemos estado solos. La comisión del APA nos ha arropado con su labor eficaz. Nuestro agradecimiento a ellos que, como siempre, han sabido estar donde era necesario. Agradecemos, asimismo, a diario **SEGRE** las orientaciones profesionales que han conseguido hacer vibrar en nuestros alumnos la vena periodística.

Queremos hacer constar la amabilidad con que se ha tratado, por parte de todos los afectados, a los componentes del grupo de Prensa siempre que han solicitado una colaboración, una entrevista, o datos...

Agradecimiento profundo para nuestros anunciantes, porque sin ellos sería mucho más difícil que nos pudieran leer. Las firmas comerciales colaboradoras han tenido una parte importante en el proyecto. Queremos aquí remarcar que en nuestra cabecera llevamos el anagrama de Barcelona 92, una ilusión, un proyecto de Catalunya que mediante las Olimpiadas se abre al mundo. En nuestros patios, el Día de las Familias, tendremos la oportunidad de unirnos al esfuerzo común inscribiéndonos como voluntarios olímpicos. Es la primera vez que se hace en Lleida, y como otras veces, en esto, somos pioneros.

Seguiment de l'aula de reforç

Fa solament tres mesos que hem iniciat el treball a l'aula de reforç amb els nens que presenten problemes d'aprenentatge de ler a 6è d'EGB. Ha estat un temps ple de feina i també d'il·lusions.

La col·laboració de la família, aspecte essencial en tot nen, és imprescindible en el nostre cas. És per això que una de les tasques ineludibles dels encarregats de l'aula de reforç és contactar amb els pares de cada alumne. En iniciar doncs aquesta aula hem entrevistat totes les famílies afectades (excepte ca-

sos puntuals que no han pogut venir a l'entrevista).

A nivell escolar sabem que és el tutor qui millor coneix i pot donar suport a aquests nens, i sense la seva valuosa ajuda ben poc podríem fer. Són els tutors qui ens donen les dades bàsiques per iniciar l'estudi de cada problema en concret, que fem en una exploració de la llarga i variada llista de variables incidents en el procés d'aprenentatge. Finalitzat aquest estudi i elaborat un possible diagnòstic orientatiu, ens posem de nou en comunicació amb el tutor al mateix temps que co-

mencem el treball individualitzat de reeducació.

Quant a l'horari, procurarem sempre que alteri el menys possible el ritme normal de la classe, i combinant les diferents assignatures, els nens de 1er, 2on i 3er disposen d'una hora diària de reeducació; a 4art encara no s'ha iniciat i a 5è i 6è tenen tres hores setmanals per curs.

Quina valoració podríem fer d'aquests pocs mesos? Es evident que els resultats de la nostra feina no són immediats, però sí podem constatar una disposició molt favorable del

nen per assistir a l'aula, motivat per la satisfacció de poder resoldre una feina més adequada al seu nivell i problemàtica. Aquest treball personal li fa descobrir les seves pròpies deficiències, coneixent-se més a si mateix i impulsant-lo a lluitar contra elles. Els petits o grans progrésos que fa li van donant la seguretat i la millora de l'autoconcepte tan necessari per a prosperar en les tasques escolars, a la vegada que reafirma la seva personalitat.

Departament d'Orientació.

Reminiscència de La Vall Farrera

Lorena Fabregat Porqueras (*)

Serà difícil olvidar un verano como el pasado. Y quizás los momentos más intensos fueron aquellos ratos pasados con un grupo de chicos y chicas de Básica, en pleno Pirineo.

El sitio, precioso. La gente, magnífica. Dos características indispensables para que se convirtiera en un recuerdo feliz y entrañable.

Casi ni yo misma creía que se rompieran con tanta facilidad las barreras de edad, o cualquier tipo de obstáculo. Todas se desvanecieron ante la creciente ilusión de que todos lo pasáramos lo mejor posible.

Sinceramente, debo decir que disfruté tanto como ellos, entrando en un maravilloso mundo que dejé atrás hace ya mucho tiempo.

Bromas, juegos, canciones y risas, nos hicieron sentir los unos más cerca de los otros.

Hubo, a su vez, divertidos incidentes y aplaudidos fuegos de campamento, en donde todos aportamos nuestras mejores facetas interpretativas.

Por ello, no dejaron de existir intrigas, que me recordaban vagamente cualquiera de las conocidas novelas de Agatha Christie. Situaciones provocadas por un perverso y malévolos personaje, que aprovechando nocturnidad y alegría (léase profundo sueño de los acampados), a la par que pintaba hermosos bigotes con perfume a Profident, aprovechaba para revolver y atar objetos personales de los jóvenes y bellas durmientes...

Si, fue un magnífico verano...

(*) Alumna de 3º de BUP.

Sencillamente... Formación Profesional

Angel Lamana Ramírez
(*)

Fue en la segunda mitad del siglo XIX, durante los primeros pasos de la Revolución Industrial en Catalunya, cuando surgió la necesidad de especialistas en el mundo laboral.

La primera solución fue la de "importar" personas preparadas laboralmente, de un país pionero como era Inglaterra. Dato cu-

rioso eran las nóminas que percibían dichas personas, llegando en algunos casos a sobrepasar a las que obtenían los ministros de la época.

Ante tal problema económico, surgió la idea de crear unos centros, donde se impartieran los conocimientos necesarios, tanto teóricos como prácticos de las distintas profesiones del momento. De esta forma y con estos objeti-

vos nacieron las escuelas de Formación Profesional. Mucho ha llovido desde entonces.

Y la idea principal por la que nacieron dichos centros ha sufrido distintas versiones; algunas de las cuales distan mucho de ser las adecuadas.

Hoy en día, y dentro del problema laboral en que vivimos, todavía tiene más fuerza y sentido una eficaz preparación laboral.

Necesitamos, por lo tanto, unos jóvenes que hoy se preparen con entusiasmo, para un futuro profesional. Un futuro laboral cada día más competitivo, y que necesitará de personas cualificadas en cada una de sus ramas.

Subamos entre todos el listón de la Formación Profesional, en nuestro país.

(*) Profesor de FP

...Y estos han sido los periodistas con su fotógrafo

Tresi París
Eva Salinas
Mireia Casamiquela
Eulalia Miró
Estrella González
Nuria Mora

Angel Arcaya
David Peleato
David Riu
Xavier Olm
Paul Canales
Mónica Sánchez

Vicente Pifarré
Javier Poves
M. José Balletbó
Jordi Godia
M. Mar Gómez
Estefanía Adell

Manuel Biosca
Salvador Gili
Abel Badía
Daniel Ibáñez
David Estrada
Bruno Fuentes

Carles Font
Marc Berga
Carles Rivadulla
Daniel Ballespí
Ferran Aldabó

Fotógrafo:
Damián Badía

Dr. Fleming, 2
Tel. 24 98 85
San Antonio, 49
Tel. 26 89 73
Paloma, 3
Tel. 26 89 73

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Mestre Pastisser
Especialitat amb:
• Bomboneria
• Pastisseria
• Xarcuteria
• Cuina
• Geladeria
• Saló Banquets
Servei de Lunch
A. Rovira Raure, 5
Tels. 23 73 95-24 87 66
Carme, 44
Tel. 24 25 81
LLEIDA

PLAÇA SANT JOAN, 24 TELEFON 2414 02 · LLEIDA

Muebles de jardín en
~~ALLIBERT~~ Grosfillex resina de síntesis
ROVERGARDEN®
Distribuido por

Alcalde Costa, 29 Tel. 26 81 92 LLEIDA

Seguiment de l'aula de reforç

Fa solament tres mesos que hem iniciat el treball a l'aula de reforç amb els nens que presenten problemes d'aprenentatge de ler a 6è d'EGB. Ha estat un temps ple de feina i també d'il·lusions.

La col·laboració de la família, aspecte essencial en tot nen, és imprescindible en el nostre cas. És per això que una de les tasques ineludibles dels encarregats de l'aula de reforç és contactar amb els pares de cada alumne. En iniciar doncs aquesta aula hem entrevistat totes les famílies afectades (excepte ca-

sos puntuals que no han pogut venir a l'entrevista).

A nivell escolar sabem que és el tutor qui millor coneix i pot donar suport a aquests nens, i sense la seva valuosa ajuda ben poc podríem fer. Són els tutors qui ens donen les dades bàsiques per iniciar l'estudi de cada problema en concret, que fem en una exploració de la llarga i variada llista de variables incidents en el procés d'aprenentatge. Finalitzat aquest estudi i elaborat un possible diagnòstic orientatiu, ens posem de nou en comunicació amb el tutor al mateix temps que co-

mencem el treball individualitzat de reeducació.

Quant a l'horari, procurarem sempre que alteri el menys possible el ritme normal de la classe, i combinant les diferents assignatures, els nens de 1er, 2on i 3er disposen d'una hora diària de reeducació; a 4art encara no s'ha iniciat i a 5è i 6è tenen tres hores setmanals per curs.

Quina valoració podríem fer d'aquests pocs mesos? Es evident que els resultats de la nostra feina no són immediats, però sí podem constatar una disposició molt favorable del

nen per assistir a l'aula, motivat per la satisfacció de poder resoldre una feina més adequada al seu nivell i problemàtica. Aquest treball personal li fa descobrir les seves propies deficiències, coneixent-se més a si mateix i impulsant-lo a lluitar contra elles. Els petits o grans progrés que fan donant la seguretat i la millora de l'autoconcepte tan necessari per a prosperar en les tasques escolars, a la vegada que reafirma la seva personalitat.

Departament d'Orientació.

Sencillamente... Formación Profesional

Angel Lamana Ramírez
(*)

Fue en la segunda mitad del siglo XIX, durante los primeros pasos de la Revolución Industrial en Catalunya, cuando surgió la necesidad de especialistas en el mundo laboral.

La primera solución fue la de "importar" personas preparadas laboralmente, de un país pionero como era Inglaterra. Dato cu-

rioso eran las nóminas que percibían dichas personas, llegando en algunos casos a sobrepasar a las que obtenían los ministros de la época.

Ante tal problema económico, surgió la idea de crear unos centros, donde se impartieran los conocimientos necesarios, tanto teóricos como prácticos de las distintas profesiones del momento. De esta forma y con estos objeti-

vos nacieron las escuelas de Formación Profesional. Mucho ha llovido desde entonces.

Y la idea principal por la que nacieron dichos centros ha sufrido distintas versiones; algunas de las cuales distan mucho de ser las adecuadas.

Hoy en día, y dentro del problema laboral en que vivimos, todavía tiene más fuerza y sentido una eficaz preparación laboral.

Necesitamos, por lo tanto, unos jóvenes que hoy se preparen con entusiasmo, para un futuro profesional. Un futuro laboral cada día más competitivo, y que necesitará de personas cualificadas en cada una de sus ramas.

Subamos entre todos el listón de la Formación Profesional, en nuestro país.

(*) Profesor de FP

Reminiscència de La Vall Farrera

Lorena Fabregat Porqueras (*)

Será difícil olvidar un verano como el pasado. Y quizás los momentos más intensos fueron aquellos ratos pasados con un grupo de chicos y chicas de Básica, en pleno Pirineo.

El sitio, precioso. La gente, magnífica. Dos características indispensables para que se convirtiera en un recuerdo feliz y entrañable.

Casi ni yo misma creía que se rompiéran con tanta facilidad las barreras de edad, o cualquier tipo de obstáculo. Todas se desvanecieron ante la creciente ilusión de que todos lo pasáramos lo mejor posible.

Sinceramente, debo decir que disfruté tanto como ellos, entrando en un maravilloso mundo que dejé atrás hace ya mucho tiempo.

Bromas, juegos, canciones y risas, nos hicieron sentir los unos más cerca de los otros.

Hubo, a su vez, divertidos incidentes y aplaudidos fuegos de campamento, en donde todos aportamos nuestras mejores facetas interpretativas.

Por ello, no dejaron de existir intrigas, que me recordaban vagamente cualquiera de las conocidas novelas de Agatha Christie. Situaciones provocadas por un perverso y malévolos personaje, que aprovechando nocturnidad y alegría (léase profundo sueño de los acampados), a la par que pintaba hermosos bigotes con perfume a Profident, aprovechaba para revolver y atar objetos personales de los jóvenes y bellas durmientes...

Si, fue un magnífico verano...

(*) Alumna de 3º de BUP.

...Y estos han sido los periodistas con su fotógrafo

Tresi París
Eva Salinas
Mireia Casamiquela
Eulalia Miró
Estrella González
Nuria Mora

Angel Arcaya
David Peleato
David Riu
Xavier Olm
Paul Canales
Mónica Sánchez

Vicente Pifarré
Javier Poves
M. José Balletbó
Jordi Godia
M. Mar Gómez
Estefanía Adell

Manuel Biosca
Salvador Gili
Abel Badía
Daniel Ibars
David Estrada
Bruno Fuentes

Carles Font
Marc Berga
Carles Rivadulla
Daniel Ballespí
Ferran Aldabó

Fotógrafo:
Damián Badía

Dr. Fleming, 2
Tel. 24 98 85
San Antonio, 49
Tel. 26 89 73
Paloma, 3
Tel. 26 89 73

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

Mestre Pastisser

Especialitat amb:

- Bomboneria
- Pastisseria
- Xarcuteria
- Cuina
- Geladeria
- Saló Banquets

Servei de Lunch

A. Rovira Raure, 5
Tels. 23 73 95-24 87 66
Carme, 44
Tel. 24 25 81
LLEIDA

PLAÇA SANT JOAN, 24 TELEFON 2414 02 · LLEIDA

Muebles de jardín en
ALLIBERT
resina de síntesis
Grosfillex
ROVERGARDEN®
Distribuido por
Casa Pique
Alcalde Costa, 29 Tel. 26 81 92 LLEIDA

Molt bon nivell als Jocs Florals en aquest curs

El dia 23 d'abril, festivitat de Sant Jordi, tingué lloc el lliurament dels premis dels Jocs Florals, en una festa que va començar amb l'actuació de la coral formada per alumnes de 6è i la d'en Jordi Sants, alumne de 1er. de BUP. Relacionem a continuació els alumnes premiats en les diferents especialitats.

EXPRESSIO ESCRITA

Llengua Catalana:

6è.
1er. Yasmina Vilagrassa
2on. Ricardo Martínez

7è.
1er. Ramon Ferrer
2on. Roberto Sánchez

8è.
1er. Maribel Mòdol
2on. Félix Merino

Llengua Castellana:
6è.
1er. Clara Veganzonas
2on. Ricardo Martínez

7è.
1er. Mario Buil
2on. M. Angeles Sendra
3er. Xavier Farré

8è.
1er. David Pàmpols
2on. Carlos Plana

DECLAMACIÓ

6è.
1er. Yasmina Vilagrassa
2on. Clara Veganzonas

7è.
1er. M. Angeles Sendra
2on. Mario Buil

8è.
1er. Guillermo Hernández
2on. Antonieta Baltasar

ANGLES

1er. Pablo Rodríguez Palmero
2on. David Estrada
3er. Elizabeth Guasch

INFORMATICA

6è.
1er. Cristina Bonet
2on. Maria Ferrer
3er. M. Dolors Bolea

7è.
1er. Ramón Ferrer
2on. Guillem Sàez
3er. Angel Sobrino

8è.
1er. Guillermo Hernández
2on. José Alegre
3er. Ignacio Perramón

SOCIALS

6è.
Esquemes: Alicia Sobrino

7è.
Esquemes: Mireia Casamiquela
Conferència: Guillem Sàez

8è.
Esquemes: Jordi Corral
Conferència: Montse Cortasa

ARTS PLASTIQUES

6è.
Individual: Alicia Sobrino
Grup: Manuel Pons

7è.
Individual: Angel Sobrino
Grup: Mireia Casamiquela

8è.
Individual: Ignacio Roma
Grup: Guillermo Hernández

GIMNASTICA

Femenina: M. Jesús Javierre
Masculina: Miguel A. Sanchiz.

Mireia Casamiquela, al centre de la imatge amb els seus companys de 7è. curs d'EGB, ha estat premiada en els Jocs Florals d'enguany, en el capítol d'esquemes de socials i en arts plàstiques. Enhorabona a ella i també a la resta dels alumnes premiats.

L'evolució de l'ensenyament vista per un pare

F. Xavier Juvillà i Aige (*)

Quan fa uns anys els meus fills van iniciar el seu camí en l'educació, el meu concepte de l'ensenyament encara estava condicionat pels records de la meva època a Lleida, en la que l'ensenyament estava monopolitzat per dos col·legis, els "Maristes" o "l'Institut", en els que la participació d'alumnes, professors i pares era nul.la (encara recordo de molt petit, la "vaga" que varem fer als "Maristes" tots els alumnes, consistent en no cantar la marxa patriòtica que tocava per no acceptar cap diàleg amb motiu d'una festa, "l'enterrament de la sardina"); i val més no parlar dels càstigs corporals (qui no recorda la "xaca") i el

F. Xavier Juvillà i Aige, President de l'APA.

rigor en matèries religioses.

Ja des dels primers passos escolars dels meus fills, vaig veure que el canvi era tan gran que em semblava que els meus records estaven defor-

mats o els havia somniat, l'ambient als col·legis era completament diferent en tots els aspectes, començant per la participació en la tasca educativa de tots els estaments que formen la comunitat educativa i acabant per la gran confiança que hi ha entre alumnes i professors. L'oportunitat de formar part de l'APA del col·legi "Claver" m'ha fet conèixer i participar directament en els òrgans directius del mateix, en ells hi ha una participació activa i el que és més important, una il·lusió de treball, de tota la comunitat escolar (director, professors, personal auxiliar, pares i alumnes). No es pot dir que això no sigui millorable, però el que és totalment cert és que l'esperit que avui

hi ha als col·legis és molt més positiu que el de la nostra època en tots sentits.

Si la nostra generació s'ha obert camí tot i els condicionants que representava en sentit negatiu el sistema educatiu de la nostra època, estic segur que una vegada sapiem trobar el seu camí, la generació actual ens superarà de llarg, i de la seva mà el nostre país superarà totalment els seus problemes de convivència, respecte i tolerància envers els altres, entrant així de ple en un segle XXI amb il·lusions, superant definitivament l'enderroc que encara tenim envers gran part dels països d'Europa.

(*) President de l'APA.

L'Adolescència. Un problema social

Carles Alsinet i Mora (*)

Sens dubte la major part de la gent que llegireu aquesta col·laboració sereu el que en diem adolescents. Però què és un adolescent? Quan comença la adolescència? Quan s'acaba de ser adolescent? Què s'entén per crisi de l'adolescència?

En primer lloc hauríem de diferenciar dos conceptes que en moltes ocasions es prenen com un sol: adolescència i pubertat.

La pubertat és un fenomen netament biològic, universal, que apareix en tots els llocs aproximadament a la mateixa edat, per altra banda la adolescència no és un fenomen universal, i depèn del grau de complexitat de la societat, de la diferenciació que la mateixa societat estableix entre els grups d'edat.

Així hem de definir la paraula adolescència com un procés social que es definiria, des del punt de vista del desenvolupament de la intel·ligència com el període d'inscripció en la vida mental de l'adult i des de la visió de l'acció com de la integració social de l'individu mitjançant un treball.

Per la qual cosa és molt difícil definir els límits de l'adolescència, ja què cada cop el fet d'inserir-se al món del treball és més inestable, això provoca el fet que cada cop els límits de l'adolescència són més amplis.

Però el fet de l'adolescència és més complexe que el fet de trobar una feina, aquest serà el punt que estabilitzarà a l'adolescent i que el constituirà en adult. L'adolescència és el moment on es passa d'un pensament concret al pensament propi, és a dir, a

la racionalització, a l'adquisició del pensament com a totalitat.

L'adolescència és una etapa on apareixen molts processos contradictoris; l'adolescent acostuma a ser egoista i acostuma a considerar-se el centre de l'univers i com a únic objecte d'interès, a la vegada que és l'etapa de la vida on apareix més capacitat d'abnegació i de sacrifici, van des d'un optimism sense límits a un profund pessimisme.

Així l'adolescent acostuma a caure en un mar sense fons d'on intenta sortir per tots els mitjans, i és el moment on es replantejen molts de conceptes i molts de dubtes, arribant-se al que s'ha anomenat la crisi d'identitat.

Una crisi plena de tensions i de confusions (què faré? Trobaré feina? He de seguir

estudiant...) en els quals la major part de la societat, sobretot els pares, intenta participar-hi produint encara més angoixes i tensions.

Així el que determina la crisi d'identitat en l'adolescent és el grau de stress psicosocial existent en la societat i que ve determinat pel nombre d'alternatives i possibilitats que els joves tenen per entrar en l'etapa adulta.

Com a conclusió m'agradaria fer notar el concepte d'adolescència com un concepte evidentment social, sense uns límits establerts i que cada cop s'amplien més.

La figura de l'adolescent és una figura amb molt de risc, ja que la seva inestabilitat emocional li pot provocar fortes crisis, fet que l'obligarà a cercar solucions en coses marginals.

(*) Ex-alumne i Psicòleg.

Fer teatre treu la timidesa, diu Josep Maria Pou

Bruno Fuentes i David Estrada (*)

El centre d'interès de teatre va contar amb la participació de J. Maria Pou, un actor i escriptor de teatre, nosaltres vam poder-lo entrevistar: Com es presenta vostè? Sóc un home de teatre i tot el que sigui comunicació i relació entre les persones. Per què és actor? Perquè m'agrada. El teatre em va treure la timidesa i em va donar força per poder-me expressar en públic. Com va començar? A l'escola, fent molt i molt teatre, la qual cosa em perjudicà els estudis perquè no assistia a les classes, després em vaig adonar de la gran vocació i vaig deixar els estudis de filosofia. Des d'allí les coses no eren fàcils però em van anar, personalment, bastant bé. A on li agradaria arribar? Com tots els actors desitjaria ser el millor, però a la meva edat em considero un bon actor de teatre. En un futur, com veu el teatre? Tindrà molt èxit, perquè de mica en mica la gent s'està cansant de tenir els actors en llaunes.

(*) Alumnes de 8è d'EGB.

La sexualidad

El presente artículo comenta las conclusiones a que ha llegado su autora, después de escuchar la conferencia que pronunció el inspector de los servicios territoriales de Enseñanza de la Generalitat, señor Castelló, sobre el tema.

Eva María Salinas (*)

La sexualidad es un tema que no se sabe todo, toda la vida se ha estado estudiando. El niño, cuando es pequeño, se mete cosas en la boca, pero todo esto varía, va a pasar un período de adolescencia, del cambio orgánico (el pene, le empiezan a salir pelos...). A la niña lo mismo, le vienen una serie de cosas (la menstruación, el cambio de pechos...). El hombre y la mujer se gustan, es como una necesidad, si quieren tener un hijo realizan la unión sexual y al cabo de un mes el niño empieza a vivir dentro de su madre. Pero esto de que sea niño o niña depende de los cromosomas: xy = niño, xx = niña.

Pueden haber grandes problemas si el hombre es positivo y la mujer negativa, se le llama factor RH, ya que el niño o la niña saldrían muertos.

(*) Alumna de 7º de EGB.

Alumnos de 6º, 7º y 8º autores de estas entrevistas a los importantes personajes que durante esta Semana Cultural nos han visitado. Abajo, Joaquín Ureña, pintor leridano, uno de nuestros invitados.

V. Pifarré y J. Godia (*)

Joaquim Ureña i Ferrer, natural de Lleida, vino al colegio "Claver" el día 24 de abril de 1986 a enseñar técnicas de pintura en el centro de interés de Plástica.

Ureña comenzó a pintar en la escuela porque le gustaba y al estudiar arquitectura le sirvió también como elemento de trabajo. Actualmente vive de la pintura, sus cuadros están pintados en acuarela o carbón

y tienen un estilo figurativo, en hacer un cuadro suele tardar 90 minutos.

Para Ureña la pintura significa un medio de comunicación con los demás, cuando está pintando suele estar muy concentrado.

Según Ureña para ser un buen pintor se necesita tener cualidades, esforzarse mucho, dedicar tiempo a la pintura y saber fijarse en el entorno que le rodea.

En el futuro Ureña piensa seguir pintando y buscar nuevas metas.

(*) Alumnos de 8º de EGB.

Our trip to England

Mireia Casamiquela y Eulalia Miró (*)

— Entrevistamos al señor Mariano Roca, profesor de inglés del colegio "Claver". En motivo del viaje a Inglaterra.

— What do you think about our trip to England?

I think this is a good opportunity for students of "Claver" to learn more English, to develop your personality and your character. And also to get culture from a country like England.

— Is the English timetable very different?

Well, basically the English timetable is different, but that is specially so during the rest of the year, not during the holidays.

— Are English people friendly, kind?

Yes, I am happy to say that

most of the people that I know in this area of England are very nice. They like to help students of English. I am sure that if we get this help from the Generalitat we will be very happy in these families.

— Do you like English food?

Well, personally I like any food but I also like English food. It is not as different as our food. The basic difference for us is that they use butter instead of oil. But they eat eggs, fish, meat, potatoes, pasta, spaghetti, chicken...

— What's the weather like in England?

Well, the weather is basically atlantic. I would like to advise you to take an umbrella or an anorak, jumper, jeans, and good shoes because it's going to rain, it's going to be sunny. The weather changes very much. But

the temperature is not very hot. The maximum may be twenty-five °C.

— How is the English family?

Basically the families are accustomed to speak and have students from other countries. They know what students need. They are very communicative and they ask questions about the Spanish school, about the Spanish friends... They are nice families in general, but if you have some problems, think that Mr. Bulnes and Mrs. Fina will help you.

— Thank you Mr. Mariano. Give us advice, please. Yes, my advice would be the following: study English very much because you are going to need your English. And study means: listen, speak, read, and write. Above all speak a lot.

(*) Alumna de 7º de EGB.

El cos de Bombers de Lleida, vetlla tota la societat

Mario Lax i Daniel Ballespi (*)

El cos de Bombers de Lleida va fer una visita al nostre col·legi amb motiu dels centres d'interès que s'estan fent en aquest.

El grup de Premsa va realitzar aquesta entrevista que els oferim a continuació:

— Com es poden definir?

Com una persona al servei de la resta.

— Quins requisits es necessiten per entrar en el cos de Bombers?

Es necessiten aquests: graduat escolar, carnet de conduir de segona i un ofici a part del de bomber.

— L'entrenament que realitzen, és dur?

No, nosaltres entrenem per

mantenir-nos físicament. Fem com vosaltres, cada setmana unes classes de gimnàstica.

També fem entrenaments per casos de socors.

— Quines activitats a part de sufocar focs realitzen?

Com he dit abans, nosaltres estem al servei de tothom en qualsevol cas, o sigui, fent salvament, prevenció, etc...

— Van influir els seus pares per entrar en el cos de Bombers?

No. Jo sempre he tingut uns pares molt comprensius, i en fi, no he tingut cap problema.

— Què li diria als joves que volen ser bombers?

Doncs, que l'ofici li ha d'admirar molt i que tingui interès.

(*) Alumnes del col·legi "Claver".

Molt bon nivell als Jocs Florals en aquest curs

El dia 23 d'abril, festivitat de Sant Jordi, tingué lloc el lliurament dels premis dels Jocs Florals, en una festa que va començar amb l'actuació de la coral formada per alumnes de 6è i la d'en Jordi Sants, alumne de 1er. de BUP. Relacionem a continuació els alumnes premiats en les diferents especialitats.

EXPRESSIO ESCRITA

Llengua Catalana:

6è.
1er. Yasmina Vilagrassa
2on. Ricardo Martínez

7è.
1er. Ramon Ferrer
2on. Roberto Sánchez

8è.
1er. Maribel Mòdol
2on. Félix Merino

Llengua Castellana:

6è.
1er. Clara Veganzones
2on. Ricardo Martínez

7è.
1er. Mario Buil
2on. M. Angeles Sendra
3er. Xavier Farré

8è.
1er. David Pàmpols
2on. Carlos Plana

DECLAMACIÓ

6è.
1er. Yasmina Vilagrassa
2on. Clara Veganzones

7è.
1er. M. Angeles Sendra
2on. Mario Buil

8è.
1er. Guillermo Hernández
2on. Antonieta Baltasar

ANGLES

1er. Pablo Rodríguez Palmero
2on. David Estrada
3er. Elizabeth Guasch

INFORMATICA

6è.
1er. Cristina Bonet
2on. Maria Ferrer
3er. M. Dolors Bolea

7è.
1er. Ramón Ferrer
2on. Guillem Sàez
3er. Angel Sobrino

8è.
1er. Guillermo Hernández
2on. José Alegre
3er. Ignacio Perramón

SOCIALS

6è.
Esquemes: Alicia Sobrino

7è.
Esquemes: Mireia Casamiquela
Conferència: Guillem Sàez

8è.
Esquemes: Jordi Corral
Conferència: Montse Cortasa

ARTS PLASTIQUES

6è.
Individual: Alicia Sobrino
Grup: Manuel Pons

7è.
Individual: Angel Sobrino
Grup: Mireia Casamiquela

8è.
Individual: Ignacio Roma
Grup: Guillermo Hernández

GIMNASTICA

Femenina: M. Jesús Javierre
Masculina: Miguel A. Sanchiz.

Mireia Casamiquela, al centre de la imatge amb els seus companys de 7è. curs d'EGB, ha estat premiada en els Jocs Florals d'en-guany, en el capítol d'esquemes de socials i en arts plàstiques. Enhonorabona a ella i també a la resta dels alumnes premiats.

L'evolució de l'ensenyament vista per un pare

F. Xavier Juvillà i Aige (*)

Quan fa uns anys els meus fills van iniciar el seu camí en l'educació, el meu concepte de l'ensenyament encara estava condicionat pels records de la meva època a Lleida, en la que l'ensenyament estava monopolitzat per dos col·legis, els "Maristes" o "l'Institut", en els que la participació d'alumnes, professors i pares era nul·la (encara recordo de molt petit, la "vaga" que varem fer als "Maristes" tots els alumnes, consistent en no cantar la marxa patriòtica que tocava per no acceptar cap diàleg amb motiu d'una festa, "l'enterrament de la sardina"); i val més no parlar dels càstigs corporals (qui no recorda la "xaca") i el

F. Xavier Juvillà i Aige, President de l'APA.

rigor en matèries religioses.

Ja des dels primers passos escolars dels meus fills, vaig veure que el canvi era tan gran que em semblava que els meus records estaven defor-

mats o els havia somniat, l'ambient als col·legis era completament diferent en tots els aspectes, començant per la participació en la tasca educativa de tots els estaments que formen la comunitat educativa i acabant per la gran confiança que hi ha entre alumnes i professors. L'oportunitat de formar part de l'APA del col·legi "Claver" m'ha fet conèixer i participar directament en els òrgans directius del mateix, en ells hi ha una participació activa i el que és més important, una il·lusió de treball, de tota la comunitat escolar (director, professors, personal auxiliar, pares i alumnes). No es pot dir que això no sigui millorable, però el que és totalment cert és que l'esperit que avui

hi ha als col·legis és molt més positiu que el de la nostra època en tots sentits.

Si la nostra generació s'ha obert camí tot i els condicionants que representava en sentit negatiu el sistema educatiu de la nostra època, estic segur que una vegada s'ha pogut trobar el seu camí, la generació actual ens superarà de llarg, i de la seva mà el nostre país superarà totalment els seus problemes de convivència, respecte i tolerància envers els altres, entrant així de ple en un segle XXI amb il·lusions, superant definitivament l'endarreriment que encara tenim envers gran part dels països d'Europa.

(*) President de l'APA.

L'Adolescència. Un problema social

Carles Alsinet i Mora (*)

Sens dubte la major part de la gent que llegireu aquesta col·laboració sereu el que en diem adolescents. Però què és un adolescent? Quan comença la adolescència? Quan s'acaba de ser adolescent? Què s'entén per crisi de l'adolescència?

En primer lloc hauríem de diferenciar dos conceptes que en moltes ocasions es prenen com un sol: adolescència i pubertat.

La pubertat és un fenomen netament biològic, universal, que apareix en tots els llocs aproximadament a la mateixa edat, per altra banda la adolescència no és un fenomen universal, i depèn del grau de complexitat de la societat, de la diferenciació que la mateixa societat estableix entre els grups d'edat.

Així hem de definir la paraula adolescència com un procés social que es definiria,

des del punt de vista del desenvolupament de la intel·ligència com el període d'inscripció en la vida mental de l'adult i des de la visió de l'acció com de la integració social de l'individu mitjançant un treball.

Per la qual cosa és molt difícil definir els límits de l'adolescència, ja que cada cop el fet d'incorporar-se al món del treball és més inestable, això provoca el fet que cada cop els límits de l'adolescència són més amplis.

Però el fet de l'adolescència és més complexe que el fet de trobar una feina, aquest serà el punt que estabilitzarà a l'adolescent i que el constituirà en adult. L'adolescència és el moment on es passa d'un pensament concret al pensament propi, és a dir, a

la racionalització, a l'adquisició del pensament com a totalitat.

L'adolescència és una etapa on apareixen molts processos contradictoris; l'adolescent acostuma a ser egoista i acostuma a considerar-se el centre de l'univers i com a únic objecte d'interès, a la vegada que és l'etapa de la vida on apareix més capacitat d'abnegació i de sacrifici, van des d'un optimisme sense límits a un profund pessimisme.

Així l'adolescent acostuma a caure en un mar sense fons d'on intenta sortir per tots els mitjans, i és el moment on es replantejen molts de conceptes i molts de dubtes, arribant-se al que s'ha anomenat la crisi d'identitat.

Una crisi plena de tensions i de confusions (què faré? Trobaré feina? He de seguir

estudiant...) en els quals la major part de la societat, sobretot els pares, intenta participar-hi produint encara més angoixes i tensions.

Així el que determina la crisi d'identitat en l'adolescent és el grau de stress psico-social existent en la societat i que ve determinat pel nombre d'alternatives i possibilitats que els joves tenen per entrar en l'etapa adulta.

Com a conclusió m'agradaria fer notar el concepte d'adolescència com un concepte evidentment social, sense uns límits establerts i que cada cop s'amplien més.

La figura de l'adolescent és una figura amb molt de risc, ja que la seva inestabilitat emocional li pot provocar fortes crisis, fet que l'obligarà a cercar solucions en coses marginals.

(*) Ex-alumne i Psicòleg.

El vici de llegir

Anna Betriu

Vici és, segons la definició del diccionari, appetit d'una cosa que mena a servir-se'n sovint i que esdevé difícil de saber-se'n estar. M'han preguntat moltes vegades el per què d'anomenar vici el costum de llegir. M'ho he preguntat jo també. El llegir un llibre, trobar-t'hi agust,

identificar-te amb el protagonista, viure un món diferent durant una estona és tot un procés. Es necessita temps per arribar-hi, però tot és començar. Crec que és molt important iniciar-se en la lectura des de petit. Es important per la teva formació. Un llibre és un món fantàstic, on es pot desenvolupar la imaginació, la fantasia sense cap

límit, sense cap lligam. Familiaritzar i enriqueix el llençatge del lector. A més, sempre aprenem amb la lectura, i no em refereixo als llibres de text de l'escola, sinó als llibres d'entreteniment, és un immens camp de cultura en tots els aspectes.

El fet d'adquirir el costum de llegir és semblant a un accés. Es adquirir el costum

de llegir, més ben dit, mirant imatges. Poc a poc vas canviant-ho pels llibres d'aventures juvenils amb molts embolits, però que sempre acaben bé. En aquest tram del camí on hi ha més perills de quedar-te estancat. Però s'ha de continuar pujant i passar a la literatura, aquella que se'n diu de "grans".

En arribar en aquest punt,

la pendent es transforma en plana, però no una plana àrida i seca, sinó verda amb flors, arbres i fruits, que cada vegada t'agrada més i on cada vegada t'hi vas endin-sant sense remei.

Es per tot això, en definitiva, que dic que en el llibre hi has de buscar un amic.

(*) Alumna de 3er. de BUP.

Els Campaments com a proposta d'oci

Pili Sert i Bielsa (*)

Acostumats com estem a una vida més o menys urbana, voltats de la "civilització" ciutadana, molts cops trobem recomfortant una excursió de cara a la natura (a la muntanya, per exemple). I quina ocasió millor de gaudir-ne que aprofitant un campament d'estiu?

Val a dir que, en un campament, s'hi pot estar de dues maneres: com a acampat o com a monitor. Són dues postures diferents, però molt interrelacionades. Aquesta interrelació

ve donada per la preponderància d'una idea molt clara: el campament és amistat, és companyerisme i és divertiment. I són principalment aquestes les actituds que s'intenten desenvolupar a tots els nivells; des dels monitors fins als nens més menuts. A més a més, tot això és afavorit per la bellesa d'un paisatge que ens suggereix tota mena de bones intencions.

Davant el refredament de les activitats humanes i cristianes que ens envolta, cal buscar propostes d'oci que ens enriqueixin. Per què no un campament?

(*) Professora practicant.

Els camps de treball. Una proposta d'oci

Teresa Martorell (*)

Escolta, tu què faràs aquest estiu vinent? a mi sembla sempre fa molt llarg i algunes vegades fins i tot m'avo-reixo.

Doncs jo aquest estiu tornaré a un camp de treball com l'any passat.

Què! un camp de treball? a mi no m'agrada de pènjar a

l'estiu!

Els camps de treball no són el que tú et penses. Ens ho passem d'allò més bé.

Però has dit treballar?

Bé ara t'ho explicaré: els camps són de diferent mena, n'hi ha de treball i d'aprenentatge. Cada camp té una activitat específica, aquestes són molt variades. Van des de l'aprenentatge d'un instrument

de música o un esport, fins el desenrunament d'un castell, o l'excavació arqueològica... A més també hi ha rutes a peu o en bici per conèixer el país. I moltes altres possibilitats.

I tot el dia féu aquesta "activitat específica"?

No, l'activitat del camp es fa generalment pel matí, està dirigida per tècnics o professors del tema. Per les tardes

es fan activitats recreatives, per exemple excursions, jocs, coneixement del poble on som acollits, visites i també tallers de premsa, de màscaras, pintar samarretes...

Però el millor de tot és la relació amb els altres. Als camps hi van nois i noies de tot Catalunya, en cada camp som uns 20 i podem conèixer-nos bé, fer-nos molt amics, xerrar, jugar, cantar, divertir-nos...

Així doncs en els camps de treball apreneu coses noves, feu amics i us divertiu! Crec que això m'agrada força!

Conviure dues setmanes amb nois i noies de la teva edat, durant tot el dia. En les estones de treball, en els jocs, en el temps lliure, en l'esforç i en el divertiment, és una experiència... com ho diria! és "Super", jo t'ho aconsello.

(*) Professora practicant.

Extenso surtido
en chandal
y equipos
deportivos

Carmen, 46
Tel. 23 77 91
LLEIDA

CG "la nostra cooperativa"
más de 18.500 socios confían en sus servicios

AGROPECUARIA DE GUISSONA S. COOP. LTDA.

Sauri-hilario. s.l.

ACRISTALAMIENTO DE OBRAS Y LOCALES COMERCIALES
FABRICACION PROPIA VIDRIO DE CAMARA
CARPINTERIA DE ALUMINIO

Exposición:
Balmes, 19
Tel. 23 35 10

LLEIDA

Oficinas, almacén y tallers
Pol. Ind. "El Segre", Parcela 109
Tels. 20 21 18 20 23 62

El Cisne

Pastelería
Bombonería

Balmes, 42
Tel. 23 10 11
LLEIDA

La palabra muerta

Jordi Casamiquela (*)

Un día me dije: ¡yo seré poeta!
Y caí en la trampa de la poesía.
Me arropé entre arpías y palabras huecas,
me columpié entre metáforas de plata
y me dormí en un nimbo de inconsciencia.

Hoy no quiero en mis versos
palabras ya muertas,
asesinas de conciencias.
Hoy me adhiero a la palabra con sentido.
He abierto los ojos y... he visto.
He abierto los ojos y... han dolido.
He visto la uña del hambre clavada
en gargantas muertas...
la uña del ciclope negro, terrible,
que en la grupa de todos cabalgó.
Su ojo enorme,
atento al torso desnudo escrito de nombres y nombres...
de nombres pegados al eco
que el viento aúlla en mi casa.

He visto la uña del hambre clavada
en gargantas ya muertas
Y eructos de panzas sublimes, satisfechas. Irritante mueca.
He visto caer las agujas del frío
sobre cuerpos gitanos, chiquitos,
ahí mismo, muy cerca...
Y silencios de justos ansiosos de ritos,
camino de la iglesia... y la mueca.
Pingajos, fantoches, babeos de aguardiente
flotando en las calles.
¡Miradas cruzadas ajenas al dolor de tanta gente!
Apostasías de lenguas que venden silencios,
comercio de ascensos, prebendas, placeres...: lentejas.
He visto el baile de joyas entre espirales de miseria.
Y en el aire, siniestra, otra vez la mueca.
La inmensa mueca del mundo, suma de infinitas muecas:
razones... pretextos... silencios... los tuyos y... los míos...
y el sueño de un verso, este verso,
nacido entre jirones de escapismo.

(*) Profesor de EGB, BUP, COU.

El meravellós conte d'un robot i un bolet

Manel Lapena i Labara (*)

L'assumpte es presentava complicat. Feia ja un parell d'hores que perseguia una idea que, amagada pels indrets més il·lyans dels seus circuits, no acabava de sortir al nivell de realització.

Aquesta vegada el nen li havia fet una de bona. El xiquet anava creixent i la seva intel·ligència era, cada vegada més sagax. Els jocs s'anaven complicant i allò que en un principi era jugar a amagatalls, a salts i altres jocs d'habilitat física, s'estaven tornant en jocs intel·lectuals combinats amb un component cada cop més fort, de sorpresa i misteri.

M3V3, el tercer robot d'En Miquel, el tercer membre de la família Vidal, era la màquina intel·ligent que el noi dedicava als jocs i divertiments. Havia sortit de l'habitacle, Vidal, amb l'ordre de trobar en tres hores, quelcom que el noiet no havia tocat, provat o vist mai i que, allo era el més fort, pogués cabre a la pinça davantera de M3... la pinça més petita... la menys útil... Serà possible!!!

Quan sentirem l'ordre MI i M2V3, els androides van comunicar-se amb joia que M3 no podria sortir-ne d'aquesta. I el temps s'acabava, i ell no duia res a la pinça... i no estava programat per perdre.

Les seves rodes giraven a gran velocitat per damunt d'aquell bosc ombrívola i altissim. A dreta i esquerda anava deixant el tronc dels arbres que amb la protecció de plàstic transparent puguen fins gairebé als nívols. Altres tubs petits donaven protecció a les plantes tendres que, en passar el temps vindrien a ser els arbres que formaven el bosc de la ciutat.

De sobte, al mig del pas, caigut, una espècie de pilota deformada i grotesca li va cridar l'atenció... Com podia ser que aquell objecte pogués passar la protecció programada per P.G. El Gabinet de Protecció havia dit que una entre vuit milions era la possibilitat que quelcom arribés a terra sense que cap dels seus vigilants l'agafés amb les pinces i introduint-lo dintre seu l'esterilitzés i el portés cap al laboratori.

M3 l'agafà amb la pinça davantera i l'introduí a la bossa de les despullades. Cap vigilant no miraria aquesta part tan íntima... Fins i tot li respectava M2, el reparador.

Quin triomf! Quina sort! Una hora faltava per al temps donat...

Els seus circuits alterats per la joia donaven calor a totes les parts del seu ésser... Una calor que desenvolupava una vida ensopida pel fred exterior. Una calor vital.

Gairebé no es veu. Es tan mínima l'obertura que s'hauria de fi-

lar molt prim per observar-la. A poc a poc però; es va fer més gran i sembla voler recórrer tot l'entorn de l'objecte trobat.

Més de la meitat de l'objecte tenia la fissura quan M3 arriba a casa dels Vidal.

— Té Miquel. Això no ho has vist ni tocat mai.

No se'n adonà, però, que invisible als ulls, unes pilotes petites i rugoses s'escampaven arreu de l'habitacle; i els llocs més inversemblants del mòdul s'omplien d'uns

colons implacables, que a qualsevol hora s'adonen dels primers problemes... Els robots de l'habitacle Vidal no funcionaven. Sense saber per què. Ni l'inspector del Gabinet de Protecció, el G.P., ho podia endevinar. Ni podia adonar-se que el seu reparador X6P2 havia agafat un parell d'esposes invisibles a l'eix de les rodnes darreres.

Un mes més tard tota la cúpula era afectada pel mateix problema. Les màquines cremaven els seus panels interiors amb la voluntat suicida d'obeir els seus amos... El G.P. demanà tothom d'anar al bosc.

El bosc... el bosc...

Qui recorda quan va començar la prohibició de traspassar a l'altra costat del bosc? No va començar. Sempre va ésser, entre els homes, la prohibició de sortir del bosc. No es pot sortir. No hi ha res més enllà

del bosc.
Darrera el mal desconegut.
Davant, el no-res!!!
Davant...

Un boig! Què ha fet! Ha trencat el plàstic! On va!

El terra semblava un tros de velut. Unes fibres petites, suaus i humides brotaven arreu del camp. Arbres amb una altura d'uns quants metres feien penjar les seves branques fins gairebé el sol. Objets diversos pensajen entre les fulles i donaven color i alegria al paisatge.

La necessitat i la fam donaven força a l'ànim.

La inconsciència i el desconeixement dels fruits van fer destroces entre la gent.

I els temps van passar.

Se sent una remor entre les fulles! Sembla ser que algú s'atança caminant. Esporuguda la noia busca un camí un forat per fugir entre l'espessor. Es massa tard! Ja es aquí!

Una breus moments de perplexitat.

Una veu afable i confiada.

Hola, qui ets, com et dius?

Em dic Eva. I tu, qui ets?

Em dic Adrià.

Mentre s'atansaven l'un a l'altre, al bell mig del clar del bosc, sortia del terra un embalum rodó i llis.

(*) Professor d'EGB.

**Gestoría
Administrativa
ESPIN**

- Asesoría fiscal (IVA, rentas, contabilidades)
- Seguros sociales y generales
- Tramitamos cualquier documentación oficial y particular

Delegaciones: Alcarràs, Alguaire, Bell-lloc, Bellpuig, Juneda

Lluís Companys, 25 Tels. 26 22 22-26 22 21 25003 LLEIDA

fleming

Avda. Dr. Fleming, 25 - Tel. 27 14 16 - LLEIDA

- ★ recambios
- ★ accesorios
- ★ deportes
- ★ especialidad en tenis
- ★ equipajes deportivos y escolares

TOLESA
TORREFACTORES LÉRIDA S.A.
FAB. Y OFIC. Raval de Lleida, 26
TELEFONO 231721
25000 LÉRIDA

CAFÉS
SOLUBLES
AZUCARES
INFUSIONES
CHOCOLATES

**POLLOS
DESPIECE
ELABORADOS**

Roti - Hamburguesas - Paté
Salchichas - Gama dietética

matadero industrial de Lérida, s.a.

Tria l'AMSTRAD a la teva mida:
CPC 464 64K 59.900.—
CPC 6128 128K 84.900.—
PCW 8256 256K. + Impressora 129.900.—
PCW 8512 512K. + Impressora 174.900.—

Preus especials estudiants.
C. Torres de Sanvic Tel. (973) 24 96 24
25006 LLEIDA

BARCELONA, OBJECTIU DE TOTS

Catalunya olímpica

Pere Blanco i Felip (*)

L'esport uneix les persones, ajuda a la comprensió entre tots i això ens porta a una confiança agermanada dels pobles. Precisament aquest és el tema que fa referència a la Carta Olímpica, en proclamar que l'objectiu principal del moviment olímpic és educar la joventut dins d'un espírit d'enteniment i d'amistat. Crear un món millor i més tranquil, difondre universalment els principis olímpics per a engrandir la confiança entre els pobles.

L'ideari de pau, amistat i col·laboració en la lluita esportiva inspiren moltes generacions del nostre temps. El moviment olímpic és un potent unificador de la nostra època.

Barcelona-92 podria ser testimoni d'aquest missatge en la recta final del segle XX, segle ple de controvèrsies, ple d'injustícies, ple d'egoïsmes. El poble català demonstrant com sempre el seu deler en viure en pau i el temir l'amistat amb els pobles de tot el món, proposa a Barcelona com a seu del fòrum olímpic i dona continuació al missatge d'en Pau Casals a l'ONU que recordava a Catalunya com a pioner en ser la creadora del primer Parlament del món, en defensa de la pau.

Talment s'ha dit que la sardana porta l'origen de Grècia. Un dibuix fou trobat en un vas grec. Altrament, avui la sardana és ben nostra. El poble català s'hi sent identificat i que millor que renovar els orígens d'una clàssica civilització, que pot tenir en comú l'essència del nostre folklore, significant tot allò que ha estat sota llur influència.

Per això els catalans, en sentir parlar de la unitat i la pau enyorem estar satisfets de nosaltres mateixos, enyorem ésser dignes del nostre país i de la nostra història, enyorem l'atensament a l'ideal. I aquest enyor se'n fa palès quan el crit olímpic de l'esport abranda l'amor dels nostres cors.

Podria afirmar interpellant les paraules del poeta que no és solament un joc d'habilitat: és l'escat d'entusiasme d'una raça que vol mostrar el seu braó; i, en forma espontània, entre els esportistes ardits i el poble que els guanya, s'estableix un corrent de simpatia que en certs moments assoleix la unió i solemnitat d'un ritu.

(*) Professor d'EGB.

esports PAÜL

Tennis - pesca - clubs - col·legi Claver - futbol - trofeus - basquet - hanbol - atlètic - voleibol - gimnàstica rítmica-deportiva, etc.

C. Templarios, 11
Telèfon 26 33 51

LLEIDA

Avenida Madrid, 19 Tel. 27 20 26
LLEIDA

Actividades deportivas en la Semana Cultural

Marc Berga y
Carlos Font (*)

RELEVOS

Por parte de los alumnos de 3, 4 y 5. 3A Valentines, Martí, Fauria, Erruzo. 3B Martínez, Salla, Goma, Domingo. 4A Rocha, Merino, Canal, Seix. 4B Rodríguez, Garulla, Siurana, Geo. 5A Soler, Juvilla, Goma, Aguila. Los campeones fueron: 3A, 4B y 5A.

FUTBOL

Con un ambiente fenomenal jugaban el partido de fútbol 5A contra 5B, el equipo de A se impuso 1-0 contra el equipo de B, gol marcado por Vela de penalti.

El partido fue bastante aburrido, lo arbitró Josep Otín.

BALONCESTO

Con un ambiente muy bueno 4B se impuso contra 4A por 11-10. Lo arbitró el señor Magri.

Los de 5A se impusieron contra 5B por 20-12, aunque el equipo de B dispuso de

El equipo de fútbol de 4º con su entrenador, Hernández.

muchas oportunidades.

Lo arbitró Félix Merino.

(*) Alumnos de 7º de EGB.

■ "Claver", un gran deporte

Daniel Ibars y
Carlos RivadullaMiguel Ángel Sánchez-
Olimpiadas Arbeca

— ¿Qué colegio os ha puesto en mayores apuros? le pregunto.

El nos contestó — El "Episcopal" y el "Terraferma".

— ¿En qué pruebas se clasificó mejor el "Claver"?

Contestó rápidamente — en todas.

García "Paganini"- Olimpiadas Arbeca

Le preguntamos — ¿Ha existido mucha expectación?

Pensativo dijo — sí, pero ha sobresalido el interés de los atletas.

— ¿Está contento de la ac-

tuación del "Claver"?

Contestó rápidamente — sí, estoy muy contento.

Pere Blanco-Tenis de mesa

Con soltura le preguntamos

— ¿Nos clasificaremos para el Campeonato de Catalunya?

Con esperanza contestó:

— Los cadetes ya lo están y los infantiles dependen del sábado 26.

— ¿Confía en sus jugadores?

Afirmó — confío plenamente en ellos.

Victoria para los equipos de fútbol de 3º A y 4º B

Angel Arcaya y
Fernando Aldabó (*)

El pasado miércoles, dentro de la Semana Cultural, se jugaron dos encuentros de fútbol entre 3º A-3º B y 4º A-4º B. Fueron unos partidos muy interesantes y se jugaron con gran deportividad, además el público animó mucho y estuvo muy atento. En el partido de 3º A contra 3º B el resultado final fue de 1-0 favorable a 3º A.

El gol fue marcado por Rex en la segunda parte, a pocos minutos del final del encuentro. El partido fue dirigido por el profesor Mayench y se jugó en el polideportivo del colegio. El otro partido, donde se enfrentaban 4º A y 4º B, el resultado fue el empate a un gol, por lo que fue necesario pasar a la tanda de penaltis. Los goles fueron marcados por Roberto Martínez de 4º B y Jorge Pons de 4º A. Al finalizar los partidos la afición se fue sin armar ningún alboroto, aunque algunos estaban tristes por que su equipo favorito había perdido.

frente a la sala de profesores.

Los seguidores de ambos equipos vivieron la tensión del encuentro que no se decidió hasta llegar a la tanda de penaltis. Los goles fueron marcados por Roberto Martínez de 4º B y Jorge Pons de 4º A. Al finalizar los partidos la afición se fue sin armar ningún alboroto, aunque algunos estaban tristes por que su equipo favorito había perdido.

(*) Alumnos de 7º de EGB.

Incidentes en un partido de baloncesto

David Peleato y
Daniel Ibars (*)

Dos fueron los encuentros de baloncesto que se celebraron dentro de la semana cultural, en el primero de ellos se enfrentaron 4º A y 4º B, con un resultado de 10 a 11 a favor de 4º B.

Hubo mucha animación en ambos equipos y desinformidad con las decisiones arbitrales.

El segundo partido entre 5º A y 5º B acabó con el resultado de 22 a 24 favorable a 5º B. Incidentes: un golpe sin mala intención hizo sangrar a la niña Gemma Otín, aunque se recupera rápidamente.

(*) Alumnos de 7º de EGB.

LINEAS REGULARES
COCHES PARA EXCURSIONES

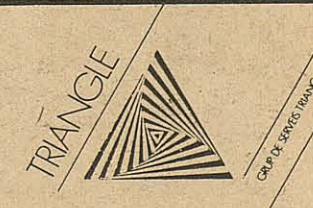
Empresa LAX,S.A.

Paseo Hortaz, 5
Tels.
(974) 42 00 20-42 01 03
Tamarite de Litera
(Huesca)

Colegios, constructoras, ayuntamientos, destacamentos militares, frío industrial, polideportivos, concesionarios de automóvil, industrias cárnicas, hospitales, imprentas, locales de espectáculos, hoteles, etc...

Tel. 23 71 02 LLEIDA

Concessionari Autoritzat d'Ordinadors

Apple Computer

C/Carretera Brugallat, 7 Tel. 269382 25003 LLEIDA

La Informàtica a la nostra escola

Josep Ortín (*)

Quan fa tres anys un petit grup de professors del col·legi presentàvem al consell escolar un projecte d'introducció de la Informàtica no podíem imaginar-nos com aquell petit projecte, ple d'il·lusió, podia esdevenir una realitat.

Es impossible pensar que sense l'entusiasme, il·lusió i esforç per part de tots —direcció, professors i pares— avui no sortiria a la nostra Premsa aquest petit article.

Avui ja no parlem només de projectes, si no de realitats actuals que ens omplen d'esperança i il·lusió envers un futur no tan llunyà.

Recordem ara, aquell primer objectiu que ens plantejàvem i que ens va donar la primera força per caminar.

Déiem que ens proposavem fer del fet de la Informàtica una realitat natural a la nostra escola, com a mitjà integrat a tot el procés global de l'aprenentatge.

Aquella petita classe amb 5 ordinadors Apple, s'ha convertit amb 14 ordinadors.

Avui tenim la satisfacció d'anunciar-vos que pel curs que ve ja disposarem d'aquesta aula solament per a EGB; i per FP i BUP n'inaugurarem una de nova amb 10 ordinadors (IBM), ja que les actuals aules ens resultaven totalment insuficients per a tots. A més cal co-

GIRA.D 90
LLAPIS
AVANÇA 50
GIRA.E 90
AVANÇA 175
GIRA.E 90
AVANÇA 180
GIRA.E 90
AVANÇA 175
GIRA.E 90
AVANÇA 180
FI
PR X
NO.LLAPIS
AVANÇA 10
GIRA.E 90
LLAPIS
AVANÇA 190
GIRA.E 90
AVANÇA 200

GIRA.E 90
AVANÇA 200
GIRA.E 90
AVANÇA 200
PR AS
NO.LLAPIS CENTRE
RECOLA 40
GIRA.D 90
AVANÇA 20
LLAPIS
AVANÇA 20
RECOLA 10
GIRA.E 90
AVANÇA 60
GIRA.E 90
AVANÇA 15
RECOLA 30
AVANÇA 30
GIRA.D 100
AVANÇA 30

GIRA.D 77
AVANÇA 20
GIRA.D 84
AVANÇA 31
FI
PR ER
NO.LLAPIS CENTRE
RECOLA 70
GIRA.E 90
AVANÇA 10
FI
PR HABITACIÓ
TAULA
CADIRA
CREU
RA
AS
ER
X DESAPAREIX
FI

PROGRAMA

mençar a pensar també en l'ensenyament assistit. Es a dir, que els nens puguin passar programes de Matemàtiques, Llengua, etc. per l'ordinador a fi de reforçar els coneixements.

Avui, aquell petit grup de professors, s'ha convertit en un gran grup (una vintena) que cada any anem realitzant cursos de perfeccionament i actualització.

Estem celebrant aquests dies la Setmana Cultural, i com l'any passat hem celebrat el segon concurs d'Informàtica de 3è a 8è. Constatem la millora en tots els treballs presentats.

Cal ressaltar la gran acceptació del centre per l'interès informàtic que aquests dies han viscut els de 2ª etapa d'EGB. Ja no eren els alumnes que jugaven amb jocs, si no que ells feien i es programaven els seus propis jocs.

Avui a FP treballen d'una manera especial amb ordinadors, tan és així, que la comptabilitat i tractament de text és una eina normal del seu treball.

Cal remarcar que a BUP i COU, es fan fins i tot grups fora d'hora normal de classes.

Voldria portar-vos ara la petita vivència que vam viure aquest Nadal passat quan un grupet d'ex-alumnes de COU ens contaven molt satisfets el seu primer any a la facultat d'Informàtica de Barcelona.

(*) Cap del departament d'Informàtica.

Proyectos y actualidades

S. Gili, J. Godia, P. Canales, E. González, V. Pifarré, N. Mora
(*)

Invernadero

La idea surgió de el departamento de Ciencias Naturales, gracias a la "genial" idea del señor Bermejo. La idea y el proyecto que se pretende es hacer un invernadero de 10 metros de largo y 5 de ancho. La ampliación sería posible si el APA y el colegio facilita materia económica. Hay que destacar el interés de los alumnos para el poco espacio y para el poco material que hay. Ah! y todos trabajan con mucha ilusión.

Proyectos de obras, marquería, etc.

Gracias a nuestros audaces colaboradores hemos podido obtener estas informaciones y también para el invernadero.

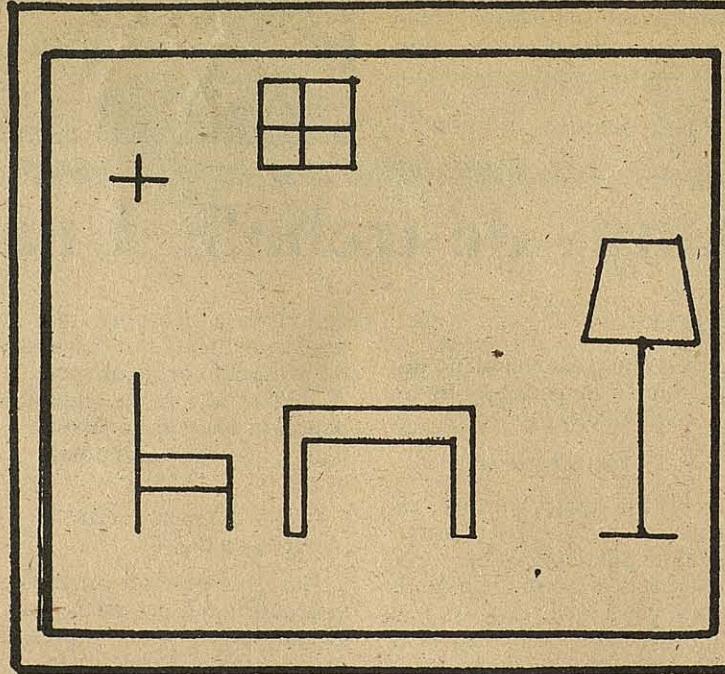
Otras cosas son las de pintar la piscina, fumigar el salón de actos (para que no haya carcoma).

El colegio será vallado para que los perros no se escapen. Se quiere también arreglar los pasillos de la planta baja.

Otro proyecto sería el de asfaltar las pistas de parvulario, en sus patios.

Dos cosas importantes: una es que las clases de 3º, 4º y 5º, que actualmente están comunicadas, serán ahora tapiadas y su "habitado" parecerá algo mejor. La segunda noticia es la de que se va a instalar, donde ahora se encuentra la clase de Informática, donde los alum-

nos podrán disfrutar más de los ordenadores. Así pues, habrá en meses posteriores, dos aulas de esta nueva ciencia en la que, en nuestro colegio, está alcanzando un auge importante y los alumnos responden perfectamente. Y para los alumnos de BUP, 10 ordenadores IBM ¡vaya gozada! Dentro de este mismo campo, que es muy extenso también destacamos que

Belén Baltasar y Mireia Camps de 6º curso.

desde 1º de Básica, los pequeños podrán disfrutar jugando y a la vez aprendiendo con las máquinas.

Otro aspecto que se quiere resolver es el de poner suelo sintético en el gimnasio, cosa que ayudaría mucho a los practicantes del deporte en nuestro colegio.

Falta recordar una de las cosas más importantes: los alumnos de 3 años nacidos entre enero y julio serán también admitidos en el colegio.

Y no nos olvidemos del asunto de Inglés para los alumnos de 7º, los cuales quieren hacer un viaje a Inglaterra, pero todavía falta anunciar la subvención de la Generalitat. Esperemos que así se haga y que los ilusionados chicos puedan realizar la aventura.

(*) Alumnos de 8º de EGB.

Els premis de Sant Jordi

Paul Canales

El dia 23 d'abril es van repartir els premis de les diferents llengües i declamació. L'operatura va estar a càrrec de la coral de sisè i un noi de primer de BUP. La coral de sisè ens va deleitar amb dues cançons, i el noi amb "El cant dels ocells" i una sonatina amb violí. El públic els va aplaudir amb un afany inacabable, sobretot a en Jordi Sants que fa primer de BUP. El públic els va acompanyar amb una gran ovació. Els premis es van repartir després d'aquesta introducció. Els premis es van repartir en una gran solemnitat, els premis van ésser repartits pel director del col·legi, de l'APA i el d'EGB.

Campeonato de Ajedrez en la categoría alevín e infantil

Manolo Pons y Luis Pérez (*)

Es un deporte minoritario hecho para personas tranquilas, pero no tienen mucho éxito los campeonatos que organizamos en nuestro colegio, ya que los niños prefieren competiciones más movidas, sin embargo es bueno saber, ya que puedes pasar bastantes ratos agradables.

Este deporte, como hemos dicho antes, está hecho para personas que disponen de tiempo, ya que una partida puede durar mucho rato.

También hay campeonatos mundiales en los que se enfrentan los mejores maestros del mundo. Aunque si este deporte fuese tan participado y jugado como el fútbol o el baloncesto, tendría mucha más gracia, sin pensar que a los deportes que me he referido anteriormente desarrollan las capacidades físicas y el ajedrez despierta la inteligencia y agiliza la capacidad de pensar, también casi todas las personas saben jugar al fútbol, pero al ajedrez, como hay tanta gente que no les atrae la idea de aprender no les gusta verlo ni promocionarlo.

Les aconsejamos a todos que aprendan a jugar si no saben, y podrían llenar esos huecos de los días lluviosos en los que se aburren y no saben qué hacer.

Para incentivar a los jóvenes jugadores, se han organizado unos campeonatos individuales, alevines y juveniles, en la Federación Leridana de Ajedrez, llegándose a su término con las siguientes clasificaciones:

Campeonato Alevín: 1º Preñafeta, que tuvo que jugar una partida de desempate con el segundo clasificado, Calles, ambos con 6,5 puntos. El tercer clasificado fue Guiu, con 5 puntos. Le sigue Torné con 3 puntos y empatados a dos puntos Beltrán, Pérez y Golan. Por último Ciutat, con un punto.

Campeonato Infantil: El primer clasificado fue Josep M. Samsó, con 9 puntos, seguido de Arribas con 8 puntos. Empatados a 7 puntos y medio

García y Lobo. Marín con 6. Simó con 5, al igual que Tarrio. Fontdevila con 4,5. Roi con Arnau, con 3. Vadillo con 2,5 y Fornells con un punto.

En estos campeonatos se ha demostrado que influyen no sólo los conocimientos de este deporte sino también la serenidad y mentalización al jugar una competición.

Todos los jugadores demostraron un buen nivel, habiendo ganado todos al menos una partida.

Los primeros puestos estuvieron muy reñidos, como lo demuestra la escasa diferencia de puntos entre ellos.

Sería deseable que continuaran realizándose campeonatos de este tipo, pues supone un gran incentivo para los jóvenes amantes del ajedrez.

(*) Alumnos de 6º de EGB

Jaque mate a...

Oscar Latorre Bosch (*)

E: ¿Cómo te llamas?

C: Sergio José Calleja Freixes.

E: ¿Cuántos años tienes?

C: 14 años.

E: ¿Qué curso haces?

C: 1º de BUP en el colegio "Claver".

E: ¿Dónde vives?

C: En Lleida.

E: ¿Desde cuándo practicas el ajedrez?

C: Desde muy pequeño. Hace 3 años que voy a los campeonatos.

E: ¿Habías intervenido antes fuera de tu ciudad?

C: No. Esta es la primera vez que asisto al C. de Catalunya.

E: ¿Cómo llegaste al campeonato celebrado en Berga?

C: Clasificándome en las eliminatorias previas en Lleida.

E: ¿Qué te ha parecido la experiencia de Berga?

C: Muy interesante y muy divertida.

E: ¿Hiciste nuevas amistades?

C: Sí.

E: ¿Has quedado en buen lugar?

C: Sí, por ser la primera vez que intervengo en un Campeonato de Catalunya, el 14 es una posición bastante buena, habiendo 30.

E: ¿Y tus compañeros?

C: Ribera, de Mollerussa, ganó la medalla de oro; otro, de Balaguer, quedó 7º; yo el 14º; y los tres compañeros restantes quedaron el 17º, 21º y 24º.

E: ¿Qué es lo que más te gustó del campeonato?

C: La convivencia y la amistad con los otros compañeros.

E: ¿Repetirás el año próximo?

C: El tiempo lo dirá. Yo haré lo posible para quedar de nuevo clasificado.

(*) Alumno de 8º de EGB

S.J. Calleja, alumno del colegio, disputando un encuentro del Campeonato Escolar de Catalunya, celebrado en Berga, donde se clasificó dignamente.

Club Claver Gimnasia Deportiva: ¡¡¡en marcha!!!

Ana Aventín (*)

Como cada año, el Club de Gimnasia Deportiva del colegio sigue adelante. En un principio, este club estaba compuesto por un número aproximado de 20 alumnas de diferentes cursos de EGB, y las actividades se desarrollaban durante la hora y media prevista desde un principio. Sin embargo, durante el curso se ha ido promocionando la gimnasia y el número de practicantes de este deporte ha ido creciendo considerablemente, así que se decidió aumentar el tiempo dedicado a este club. Ahora, todas las alumnas tienen la oportunidad de practi-

car la gimnasia deportiva durante los mediodías, puesto que se ha dedicado la hora libre tras la comida a la práctica voluntaria de este deporte.

Durante el curso, los practicantes de la gimnasia, como el resto de alumnos que utilizaron el gimnasio, habrán podido comprobar algunas innovaciones, nuevos aparatos y reparación de otros como: la barra fija masculina, mini-tramp, etc., y están previstos también algunos otros cambios para el curso que viene, gracias al presupuesto anual dedicado a cada departamento.

Para el próximo curso, esperemos que todas las alum-

nas que se han ido animando a la práctica de la gimnasia durante este año, lo hagan desde un principio, con el fin de conseguir una mejor distribución por categorías o edades para la utilización del gimnasio, y evitar así la falta de material durante los entrenamientos.

En lo que llevamos de curso se han ido realizando una serie de actividades extraescolares, entre ellas destacan los encuentros amistosos con otros centros escolares, en los que las alumnas tuvieron la oportunidad de conocer a integrantes del equipo de otros colegios o clubes. También se organizó un campeonato a nivel local,

en el que participó un nuevo equipo de categoría benjamín, con resultados positivos. El equipo está compuesto por alumnas de 3º y 4º curso de EGB. Estas pequeñas gimnastas consiguieron 6 medallas en su primera actuación. Para el día 27 de abril, está prevista la participación del colegio "Claver"

en el campeonato de fase previa a los Campeonatos de Catalunya. Se presenta un equipo de 6 gimnastas de 8º de EGB, al que tendremos oportunidad de ver de nuevo el Día de las Familias, en el gimnasio del colegio, puesto que está previsto también un campeonato con la participación de varios centros lerida-

nos y probablemente un centro de Barcelona. También para este día, pero en las actividades de la tarde, las alumnas del ciclo medio y superior han preparado una exhibición para demostrar sus progresos deportivos tras el esfuerzo efectuado durante el curso.

Y como punto final, agradecer a un reducido grupo de alumnas de 1º de BUP y FP —Patricia Sáez, Mercedes Morancho, Eva Sapena... y otro tanto de ayudantes de cursos inferiores— la ayuda prestada desinteresadamente a este club.

(*) Monitora de EF

Iniciación al baloncesto

Francisco Javier Pastor (*)

Fue James Naismith, un instructor de la universidad YMCA (Young Men Christian Association, Asociación de Jóvenes Cristianos) en Massachusetts (EE UU) el que creó este deporte en el año 1892.

El baloncesto nació sin ningún precedente que lo avalara, solucionando un problema de aburrimiento que tenían los alumnos. Su creador inventó un juego para que se reavivara el gusto por la actividad física y para que pudiera practicarse en una sala durante el invierno.

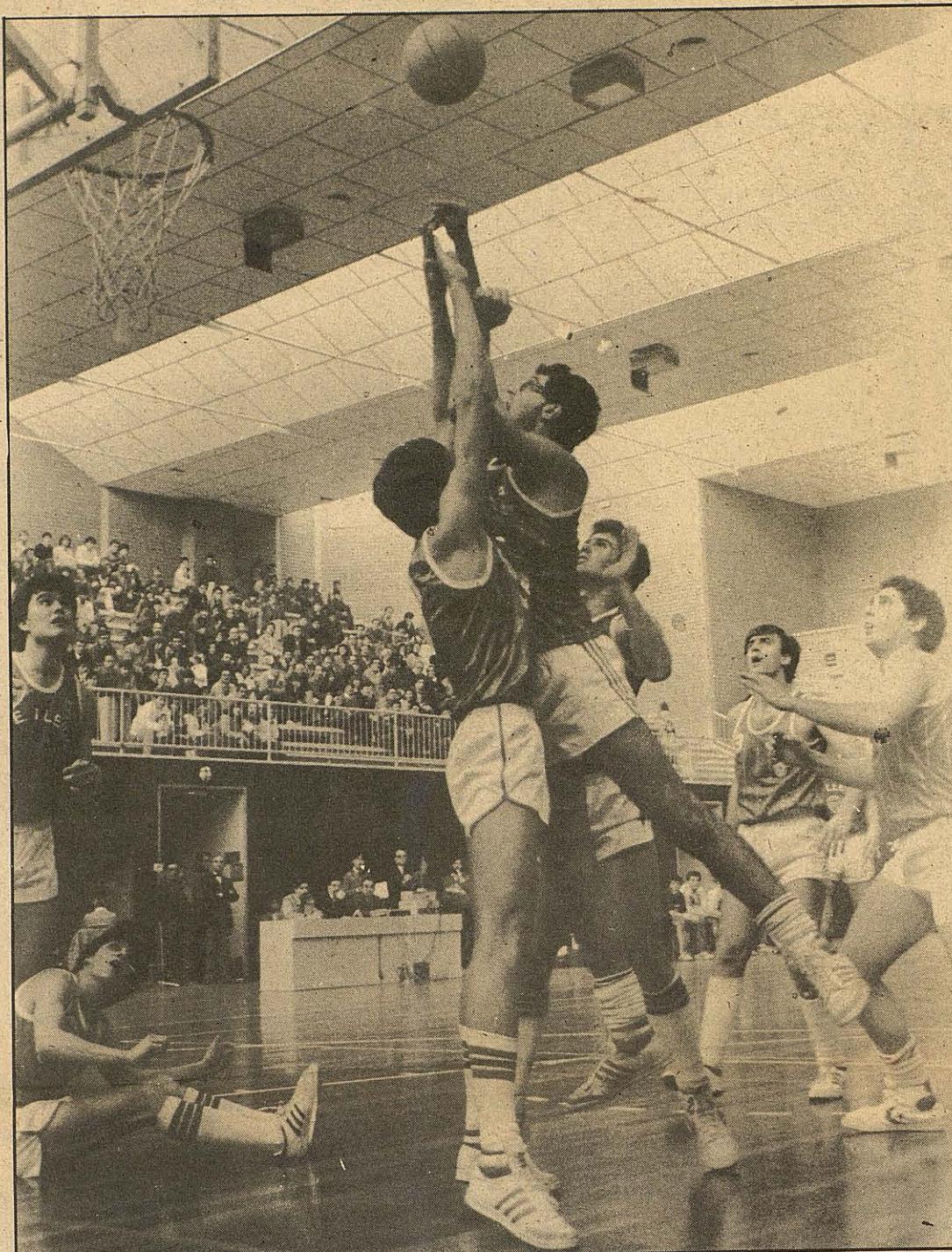
Desde su creación suscitó un gran entusiasmo en EE UU y ha perdurado desde entonces, siendo una gran potencia mundial. En la NBA o Liga Profesional Americana es donde se practica el baloncesto más espectacular del mundo.

En España apareció en 1921 de la mano del padre escolapio, Eusebio Millán, que fundó los primeros clubes españoles: el Laieta y el Patrie. A partir de esa fecha, el baloncesto ha marcado una línea ascendente tanto en popularidad como técnicamente. De hecho, puede decirse que actualmente es el deporte más popular en el país, un éxito que sólo es frenado por el pequeño aforo de las canchas de juego. Factores que han contribuido a esta popularidad son las retransmisiones televisivas y los triunfos de la selección nacional y equipos nacionales en las Copas europeas.

El mini-básquet

La base de los actuales jugadores de baloncesto hay que buscarla en el mini-básquet.

El mini-básquet es un pre-

Javier Pastor en uno de sus encuentros como jugador.

deporte que nació en EE UU en 1950 por obra de Mr. Jay Archer. Está adaptado para los niños y las niñas de ocho a doce años y tiene mínimas diferencias con el baloncesto.

El mini-básquet, creado a imagen del baloncesto, con

reglas simplificadas y un material adaptado a las posibilidades físicas del niño (canastas y balones pequeños) ha determinado una extraordinaria inquietud, iniciando a la vida deportiva por medio del juego.

El espíritu del mini-básquet es fomentar la actividad física e intelectual. Al igual que en su hermano mayor (el baloncesto) es un juego de conjunto donde debe de existir convivencia, mayor capacidad de participación y sobre todo co-

municación entre los participantes.

— Iniciar al niño en la vida deportiva y prepararle para el esfuerzo físico con métodos basados en juegos deportivos.

— Conducir a una enseñanza individual y colectiva con el respeto a los demás y a las reglas establecidas.

— Desarrollar los principios de convivencia indispensables respecto a sí mismo y del adversario (amistad, etc.).

— Orientar a los niños hacia actividades para integrarles en la sociedad actual.

El mini-básquet como plataforma social

El mini-básquet es una plataforma desde la que se prepara a los hombres y mujeres del mañana, no sólo desde el punto de vista deportivo, sino también en un plano más general que abarca la totalidad de la persona como ser humano.

El asunto interesante, en un mundo difícil y confuso, cada vez más necesitado de plataformas adecuadas, desde las que se puedan proyectar los adultos del futuro.

Por ejemplo, problemas como el "pasotismo", problemas de complejos (el ser "muy alto") quedan derrotados con la práctica del mini-básquet y posteriormente el baloncesto.

Un punto muy importante es el hacer comprender al niño que la victoria no es el fin, sino un medio para controlar los progresos.

El mini-básquet no es exclusivamente una preparación a un deporte definido, sino una preparación a la vida deportiva en general, que permitirá al niño elegir en función de sus aptitudes físicas, la actividad más idónea.

(*) Jugador del Sícoris Club y entrenador.

Orientaciones del departamento de Educación Física

Pere Blanco i Felip (*)

Las disposiciones naturales de la convivencia en sociedad se desarrollan en primer lugar en el seno de la familia. Con la maduración y la experiencia, el niño comprende y acepta las prohibiciones familiares, pero siente que sus propios deseos se oponen a ellas.

En el ambiente escolar el niño puede relevarse. Su aceptación por la clase, indispensable para su pleno desarrollo está en función de su propio prestigio, de su maduración intelectual.

En el grupo de amigos la acción es común, pero la amistad se centra en la persona, no en la obra. El equipo dinámico se organiza en este ambiente amistoso en función

de las capacidades ajustadas de cada miembro del mismo. Formar equipos es sentirse totalmente solidario con los otros. La alegría colectiva se convierte en una mejoría personal, sean cuales fueran las dificultades con las que se tropieza, y se consigue una mayor perfección de todos y cada uno de los miembros.

Durante estas edades la participación de un ser fuerte por identificación, revaloriza los resultados de los demás. "El maestro que no puede ser amado o siquiera estimado por sus alumnos pone obstáculos al desarrollo afectivo de los mismos".

La actividad lúdica en la escuela ha de ser el mejor recurso didáctico, tanto en la realización de juegos como en

la realización de los ejercicios específicos.

El espacio dedicado al juego ha de tener un valor dominado en él mismo, no ha de constituir un tiempo libre entre clases. Los educadores han de ser animadores de juegos, sin olvidar la gratuidad y la libertad que les caracteriza.

Los contenidos de los programas son importantes, pero lo son más sus formas de presentarlos. El niño ha de sentirse protagonista de su propia motricidad. Será necesario descartar planteamientos uniformes, mecanicistas, estáticos y selectivos. Es más importante que en lugar de educar el cuerpo seamos educadores a través del cuerpo. La expresión corporal es el primer lenguaje que hace servir

el niño y que ayuda a enriquecer a los demás.

El educador tendrá que plantearse la solución de los problemas de movimiento, orientándolos con preguntas. Transmitir técnicas deportivas mediante procedimientos de amaestramiento, preocupados por transmitir el número más grande posible de habilidades en un tiempo mínimo. Hacerse valer de su superioridad imponiendo recompensas y sanciones en los aprendizajes, equivale a ignorar muchas veces que el factor decisivo en la educación no es el contenido que el educador se esfuerza en transmitir, sino los medios utilizados.

De esta forma se consiguen seres diferentes a la pretensión inicial, individuos tímidos, pasivos, oportunistas, individualistas...

Pensar primero en los alumnos y luego en aquello que los alumnos pueden realizar sería un principio elemental para actuar como un buen educador. Pensar en el alumno quiere decir observarlo, estudiar el medio ambiente que lo forma, lo rodea, ver los motivos que lo dirigen a diferentes situaciones, negativas y positivas, ayudarlo a conocerse y superarse.

Le pedagogía del educador habría de rotularse en que no existen niños mal dotados sino niños inhibidos.

Según J. Huehnen: "quien cree en la inteligencia de los demás la provoca, la hace nacer".

(*) Coordinador de EF

El teatro como método de realización personal

Antonio Bulnes Juárez (*)

Para el Centro de Interés de Teatro hemos contado con dos estupendas colaboraciones, desde el primer momento.

La especialista en Expresión Corporal, Merce Pages, que inmediatamente se prestó a colaborar y dirigir una serie de ejercicios imprescindibles para "liberar" y "conocer" nuestro propio cuerpo, y que son de gran utilidad para, en este caso, el teatro.

Ejercicios de plástica corporal, tensión y relax, desplazamientos, espacio, y sobre todo ejercicios de creatividad. Son unos ejercicios muy amenos e interesantes, en primer lugar porque provocan la risa rompiendo con la timidez, y en segundo lugar, nos hacen ver el desconocimiento que tenemos de nuestro propio cuerpo.

A través de las diferentes sesiones hemos ido aprendiendo y a la vez disfrutando con todos y cada uno de ellos, y es más han contribuido a desarrollar nuestra creatividad y a ir tomando seguridad en nosotros mismos.

La otra colaboración la tuvimos el día de Sant Jordi. Fue una visita muy importante para todos los que nos gusta el teatro, pues nos visitó José M. Pou, actor muy cualificado de teatro, cine, televisión, etc.

Tuvimos una hora y media de diálogo con él, contándonos sus experiencias en el campo de la interpretación.

Nos comunicó la importancia que el teatro tiene para, que de una forma divertida, se pueda superar una serie de defectos, sobre todo la timidez. Es importante por la seguridad que da el saber que eres no tú mismo, sino un juez, un médico, un gitano, una sirvienta, etc. Esto también requiere una observación minuciosa de la forma de ser y actuar de los personajes que has de interpretar.

Muy interesantes fueron los consejos que nos dio sobre al-

El club de danza puede ser una forma de comenzar a prepararse para el mundo del teatro. La expresión corporal, además de otros aspectos, por descontado, es una de las técnicas básicas para dedicarse al mundo de la farándula. Los ejercicios de expresión corporal, las técnicas de relajación y control del propio cuerpo son imprescindibles para lograr unos movimientos armoniosos y coordinados.

gunos recursos para suplir aquellos momentos en que el actor se encuentra "en blanco". El que consideró más importante fue el que todo actor-artista ha de "meterse" dentro del personaje y olvidarse de que es un actor que representa.

Nos habló de la importancia del respeto al público. Este merece la representación más digna que se pueda hacer.

Se lamentó de que los organismos oficiales no promocionaran el teatro para acercarlo a todas las poblaciones.

Nos habló de sus experiencias a lo largo de su vida de actor, de sus mejores momentos y de aquellos otros llenos de curiosidad y anécdotas.

Admitió que es más difícil la interpretación de un personaje cómico porque, si un actor ha de pronunciar una frase divertida y no oye que el público se ríe, produce una sensación de que algo no "funciona". En cambio, al interpretar un personaje de un drama, como no ha de oírse la reacción del público, el actor se desenvuelve con más seguridad.

Nos confesó, con una gran sinceridad, que le gusta interpretar mucho más a personajes de carácter, si bien, parece que le piden más que interprete "pa-pelos" cómicos y divertidos. Cosa que también les ocurre a muchos actores y actrices.

En fin, fueron unos momen-

tos muy agradables por la sencillez y sinceridad que José M. Pou compartió con todos nosotros.

Pudimos ver de cerca a un actor profesional, sin prisas y sin ningún tipo de "divismo", tan característico en algunos otros populares actores y actrices.

Desde aquí queremos agradecer tanto a Merce Pages como a José M. Pou su colaboración, y su atención para con todos nosotros y de una manera muy especial agradecerles su sencillez y su sinceridad. ¡Gracias!

(*) Profesor de EGB.

Una cita con el arte: Taller de Creatividad

Plana (*)

Desarrollar la imaginación y la creatividad son algunos de los objetivos que pretendemos conseguir en el Taller de Creatividad.

El Taller, como le llaman ellos, los futuros artistas del colegio, es el rincón de las tertulias, de las risas, del jugar aprendiendo y de las sorpresas, porque hasta el final, no sabe uno cómo le va a quedar la obra que está realizando.

El contraste entre lo informal y lo formal de las clases es una de las motivaciones más importantes que hacen que el Taller siempre tenga vida.

La duda al comenzar un trabajo, las ansias de acabarlo para ver cómo quedará y porque los niños siempre tienen prisa por terminar las cosas y así comenzar otras, la sorpresa o el desencanto al ver la pieza de barro salir del horno, o el esmalte cocido cambiando de color con la temperatura, o aquél tapiz *por fin* finalizado o aquella pintura que los papás han querido enmarcar, todas estas cosas y otras más son los alicientes que esconde el Taller.

En el Taller, al final, se sabe que aquello que uno ha realizado, es obra suya y de nadie más; es algo que uno ha conseguido con sus manos y que le vuelve más sensible, porque aprende a darle valor ya que empieza a saber lo que cuestan las cosas.

Por el Taller pasan muchos alumnos, unos empiezan, otros acaban, otros continúan, pero en todos ellos algo queda: preguntadles.

Y gracias a todos ellos, el Taller funciona.

Todo esto es el Taller.

(*) Profesor de EGB.

Benvinguda als Centres d'Interès

Xavier Olm, David Riu (*)

La gran novetat de la nostra Setmana Cultural han estat els centres d'interès, les diferents activitats que realitzem tots les tardes. Aquestes són: informàtica, activitats de la natura, teatre, video, plàstica, còmics, història, ràdio, hivernacle i premsa.

Els diferents professors del cicle superior s'encarreguen d'organitzar-lo. A les preguntes de:

En què es basa el seu centre d'interès i que pretén?

Els diferents organitzadors

van contestar així:

Còmics:

• Pretenem tenir conceptes d'arts de com realitzar un còmic. S'ha de tenir en compte les parts per elaborar una històrieta.

Explico les parts:

Grup de caricatures, resulta molt difícil però els resultats són bons, sempre m'han agratit (un tio que parla)

Teatre:

El senyor Bulnes, que és l'ençarregat ens ho va dir: el que pretenem en aquest entre és fomentar molt l'expressió corporal dels nens. Amb això

aprenen a moure's, fer gests, etc... Un dels components ens va dir: m'hi vaig apuntar perquè m'agrada aquest munegatge i fer els moviments.

Natura:

El senyor Pere Blanco ens ha explicat:

• Pretén que els nens sapiguin afrontar les coses davant de tots els fets naturals, orientació i incendis, etc...

Que no s'espantan davant de qualsevol cosa, que aprenguin a afrontar tots els perills que es presentin.

Hivernacle:

El senyor Bermejo, encarregat de l'organització de l'hivernacle, ens va explicar que "preténien construir un petit hivernacle per a que els nens coneguessin els utensilis per a treballar la terra, l'amor a la naturalesa i que estem a ple pulmó a l'aire lliure".

Ràdio:

Aquest projecte, portat pel senyor Casamiquela que consisteix en formar un guió de Ràdio però no sera enregistrat al col·legi, sinó que sera enregistrat als estudis de Ràdio Lleida, on els ajudaran els tècnics que ens ensenyaran l'e-

misió.

Informàtica:

Preteneixen iniciar jocs. En la realització d'aquests i gaudiran jugant amb ells. Bones idees i permet fer coses que fora del centre no es poden fer.

Video:

El senyor Mora ens ha explicat en dos punts:

- conèixer el material per a enregistrar en pel·lícula.
- conèixer com funciona tot el vídeo.

(*) Alumnes de 8è d'EGB.